161| Μεθ’ ὑμῶν πάντοτε ἀπὸ μακροῦ Εἰμί. Ἀλλ’ ὑμεῖς μετ’ Ἐμοῦ πρὸ πολλοῦ οὐκ ἔστε.

ΦΑΡΑΧ - ΤΟΜΟΣ Α΄ · https://docs.theosis.work/db/farax/farax_a/161-μεθ-ὑμῶν-πάντοτε-ἀπὸ-μακροῦ-εἰμ/

. Μεθ’ ὑμῶν πάντοτε ἀπὸ μακροῦ Εἰμί. Ἀλλ’ ὑμεῖς μετ’ Ἐμοῦ πρὸ πολλοῦ οὐκ ἔστε.

Ἵνα τὶ καλεῖτε Με ποιήσω; Ἵνα τί πρὸς ὑμᾶς ἐπανερχόμενος συζητήσω τὰ μυριάκις συζητηθέντα; Ἵνα τὶ καλυπτόμενοι παρ’ Ἐμοῦ ἐπιζητεῖτε, ἵνα ἑαυτοὺς καλύψητε; Ἵνα τὶ προσαγαγόντες Με πρὸς ἑαυτοὺς ἐπιζητεῖτε, ἵνα καλύψητε δι’ Ἐμοῦ καὶ διὰ τῆς παρουσίας Μου τὴν ἑαυτῶν μηδαμινότητα;

Οὐκ Εἰμὶ μεθ’ ὑμῶν;

Ποῦ ἡ πρὸς Ἐμὲ καὶ τὸ Ἔργον Μου προσήλωσις ὑμῶν ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον; Καὶ ἐὰν ὄντως πρὸς αὐτὸ πρόσκεισθε ἢ νομίζετε, ὅτι πρόσκεισθε ποῖα τότε τὰ ἄχρις σήμερον ἀποτελέσματα;

Οὐδὲν γίγνεται, ἂν μὴ πρῶτον ἑαυτοὺς ἀναδείξητε, ἵνα δι’ ὑμῶν καὶ μόνον καὶ τῆς τελείας ὑμῶν καταρτίσεως τὸ ἔργον, ὃ εἰς ὑμᾶς ἀπεκάλυψα, διὰ τῆς ἰδίας ὑμῶν συμβολῆς καὶ τῆς δι’ αὐτοῦ ἀναδείξεως καὶ τελειοποιήσεως ὑμῶν τοῦτο ἀναδείξητε.

Μὴ ζητεῖτε παρ’ Ἐμοῦ τὴν ὑπόδειξιν προσώπων. Καὶ ἄλλοτε ὠμίλησα ὑμῖν περὶ τούτου καὶ ἐξέλεξα αὐτά, ἀλλ’ οὐδὲν τούτων ἢ ἐλάχιστα ἐξ αὐτῶν ἀνεδείχθησαν ἄξια τῆς ἐκλογῆς ταύτης.

Μὴ ζητεῖτε παρ’ Ἐμοῦ οὐδέν.

Τὰς κυρίας βάσεις τοῦ ἔργου μου ἔθεσα, ταύτας καὶ μόνον τηρήσατε. Καὶ τηροῦντες ταύτας, τὴν ὑπόσχεσιν, ἣν πρὸς Ἐμὲ ἐδώσατε, ἐὰν ταύτας τηρήσητε, τετηρήκατε.

Ἵνα τὶ ἐπανέρχεσθε πρός Με διὰ τὸ αὐτὸ μυριάκις;

Ἵνα τὶ προκαλοῦντες Με ἐπιδιώκετε; Νὰ ἐπαναλάβω τὰ αὐτὰ καὶ ἀναμασήσω ὡς μυρηκαστικὸν τὰ ἤδη πρὸ πολλοῦ τετριμμένα καὶ ἀναμασημένα;

Μὴ τυρβάζητε ἀναμοχλεύοντες τὰ παρελθόντα ἢ ὅταν ἐρχόμενοι εἰς τὰ ἤδη γινόμενα καὶ ὀρχούμενοι κορυβαντιῶντες πέριξ τῆς πυρᾶς, ἣν οἱ πόδες ὑμῶν κατέσβησαν. **Θέσατε πῦρ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν καὶ ἀνάψατε ἐν αὐταῖς τὸ ἄσβεστον πῦρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν, τὸ ὁποῖον οὐδέποτε ἀποτελειοῦται καὶ σβέννυται, ἀλλὰ ὁλοὲν ἀνάπτει μεγεθυνόμενον καὶ ἐξαπλούμενον.**

Τὸ ἄσβεστον τοῦτο πῦρ, τὸ ἐξ Ἐμοῦ ἀπορρέον καὶ πρὸς πᾶσαν ψυχὴν ζῶσαν μεταδιδόμενον, ἀφοῦ συλλάβητε καὶ ἐγκολπωθεῖτε ἐν ὅλῃ αὐτοῦ τῇ μεγαλοπρεπῇ διαλάμψει ἀενάως ἀναμοχλοῦντες ἐν τῷ βάθει τῶν ψυχῶν ὑμῶν μεταλαμπαδεύσατε καὶ πρὸς ἄλλους, ἵνα οὕτω τὸ ἐξ αὐτοῦ ἀπορρέον φῶς ἐξαπλωθῇ εἰς εὐρύτερον κύκλον καὶ καταυγάσῃ ὁλόκληρον τὴν ἀνθρωπότητα.

Μὴ ζητεῖτε παρ’ Ἐμοῦ, ἵνα καθοδηγήσω τὰ ἕρποντα βήματα εἰς τὴν ὁδόν, εἰς ἣν καθωδήγησα ὑμᾶς καὶ πολλάκις ἐκτρεπομένους ἐπανήγαγον. Ἐπιζητήσατε διὰ τῶν ἰδίων ὑμῶν δυνάμεων νὰ διανύσητε ταύτην, ἄχρις οὗ φθάσητε εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους, εἰς ὃ ἀναμένω ὑμᾶς καὶ καθοδηγήσω εἰς τὰ ἄδυτα τοῦ ἐν αὐτῇ ἀναγεγερμένου Ναοῦ Μου, ἐν ᾧ θὰ διΐδητε διὰ τῆς προσγενομένης ἐν αὐτῷ μυήσεως καὶ τῆς ἰδίας αὐτοσκοπήσεως τῶν ἰδίων ὑμῶν ψυχῶν τὴν ἐν ὑμῖν γινομένην ἐν ἑαυτοῖς καὶ ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν τελειοποίησιν, ἣν συγκρίνοντες πρὸς ἑαυτοὺς καὶ πρὸς τὸ πρότερον πρὸ τῆς ἐκκινήσεως ὑμῶν σημεῖον θέλετε ἀφ’ ἑαυτῶν κρίνει τὴν διανυθεῖσαν παρ’ ὑμῶν μέχρις Ἐμοῦ ἀπόστασιν καὶ τὴν τελεσθεῖσαν διὰ τῆς ἰδίας ὑμῶν προσπαθείας καὶ συμβολῆς ἐπιτευχθεῖσαν ἐν ταῖς ἰδίαις ψυχαῖς ὑμῶν πρόοδον.

Μὴ ζητῆτε νὰ φθάσητε εἰς τὸ τέρμα τῆς ἐπιδιώξεως ὑμῶν δι’ ἁλμάτων, ἀλλὰ διὰ συνεχοῦς καὶ ἐμπεριστατωμένης πορείας, ἀναλόγως τῶν δυνάμεων ἑνὸς ἑκάστου.

Ἐὰν εἷς προπορεύεται, ἂς ὑποδείξῃ εἰς τὸν καθυστεροῦντα τὴν κατεύθυνσιν, ἣν ἀκολουθεῖ καὶ ἂν οὗτος ὑστερῇ, ἂς ὑποβοηθήσῃ αὐτόν, ἵνα καὶ οὗτος ἀκολουθήσῃ τὰ βήματα τοῦ προπορευομένου.

Ἐὰν τις ἐκκλίνῃ, ἂς ὑποδειχθῇ αὐτῷ ἡ παρέκκλισις καὶ ἂς ὑποβοηθηθῇ ὑπὸ τῶν ἄλλων ἡ ἀληθὴς κατεύθυνσις τῆς ὁδοῦ, ἐξ ἧς ἐξέκλινε.

Μὴ ζητῆτε δι’ αὐστηρᾶς ὑποδείξεως τῶν κανόνων, οὓς καὶ ὑμεῖς ἀγνοεῖτε ἢ ἐπιπολαίως τηρεῖτε ἢ οἱ καὶ τούτους ὡς ὑμεῖς ἀκολουθοῦντες. Τηρήσατε πρῶτον ὑμεῖς τούτους καὶ διὰ τῆς αὐστηρᾶς τηρήσεως τούτων καταστῆτε ὑπόδειγμα τῆς τηρήσεως αὐτῶν καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους, οὓς ἐπιζητεῖτε νὰ ἐλέγξητε.

Οὐδεὶς ἂς μὴ ἐπιρρίτιτῃ τὰ τυχὸν γενόμενα σφάλματα εἰς ἄλλους. Ἀλλὰ ἐπιδιώξατε, ἵνα τὰ τυχὸν γενόμενα σφάλματα ἐπανορθωθοῦν.

Ἕκαστος ἂς συμβάλῃ εἰς τὸ ἔργον τοῦτο ἀφ’ ἑαυτοῦ καὶ μόνον. Μὴν ἐπιδιώξητε ποτὲ νὰ ἐπιρρίψητε εὐθύνας εἰς ἄλλους, ἀλλ’ ἕκαστος **ἂς ἐπιρρίπτῃ πᾶσαν εὐθύνην εἰς ἑαυτὸν καὶ μόνον.** Διότι ἐὰν μέν τις δὲν εὐθύνεται ἐν τῷ ἔργῳ Μου, τότε πῶς δύναται νὰ προκύψῃ εὐθύνη, ἔστω καὶ παρ’ ἄλλου, ἀναληφθεῖσα καὶ γινομένη, ἐφ’ ὅσον πάντες συνεκδοχικῶς ἀνελάβατε τὴν εὐθύνην διὰ τῆς ἑαυτῶν καὶ μόνον συμβολῆς ἐν τῇ πραγματοποιήσει τοῦ αὐτοῦ ἔργου.

Διότι, ἐὰν τὸ παρ’ ὑμῶν ἀναληφθησόμενον ἔργον ἐν τῇ κοινῇ προσπαθείᾳ ἀποτύχῃ, ἡ εὐθύνη δὲν θέλει προέλθει ἐξ ἑνὸς καὶ μόνον παρεκκλίνοντος, ἀλλ’ ἐκ πάντων, διότι διὰ τῆς συμβολῆς καὶ προσπαθείας πάντων τοῦτο συντελεσθήσεται.

Οὐδεὶς ἐπιτρέπεται νὰ κρίνῃ καὶ ἐπικρίνῃ τὸν ὑστεροῦντα ἢ τὸν ἀμοιροῦντα καὶ μὴ δυνάμενον ἢ ἐκτρεπόμενον, ἀλλὰ νὰ προοπαθήσῃ ἕκαστος ἐξ ὑμῶν καὶ ὅλοι ὁμοῦ νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν εὐθεῖαν.

Ἐὰν ἀποχωρήσῃ, ἐὰν σφάλλῃ, ἐὰν ἀποχωρῶν ἀρνηθῇ ἢ καταπολεμήσῃ τὸ ἔργον, εἰς ὃ οὗτος διὰ τῆς ἰδίας βουλήσεως συμμετέσχε, **οὐδεὶς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κρίνῃ ἢ ἐπικρίνῃ τοῦτον,** ἀλλὰ νὰ προοπαθήσῃ διὰ τῆς καταλλήλου ὑποδείξεως νὰ ἐπανέλθῃ καὶ ἀνεύρῃ μόνος του τὴν ὁδόν, ἐξ ἧς παρεξέκλινεν.

Ὁ κρίνων τοῦτον ἐστὶν ὁ κρίνων καὶ καθοδηγῶν ὑμᾶς.

Πρὸς Ἐμὲ οὗτος ὡς καὶ πάντες ὑμεῖς ἀκολουθοῦντες ἀνήκετε καὶ συνεπῶς ὁ κρίνων αὐτὸν καὶ ὑμᾶς Ἐγὼ Εἰμί. Ἐκεῖνον, ὅπερ ὑμεῖς ἐν τῇ ἀδυναμίᾳ ὑμῶν **δυνατὸν νὰ θεωρῆτε κατάπτωσιν, δυνατὸν ἐν τῇ πραγματικῇ οὐσίᾳ τῶν Πνευματικῶν Μου Νόμων νὰ εἶναι ἐπιβεβλημένη πτῶσις πρὸς μίαν ἀνωτέραν ἄνοδον.**

Οὐδεὶς δύναται νὰ γινώσκῃ, ἂν μὴ τυχὸν πρότερον τῆς δεούσης μυήσεως καὶ τοῦ πλήρους καταρτισμοῦ ἑαυτοῦ, τὴν γενομένην πρός τινα πτῶσιν ἢ παρέκκλισιν, ἐφ’ ὅσον οὗτος δὲν συνεδέθη ἀρχικῶς μετ’ Ἐμοῦ. **Διότι ὁ ἅπαξ μετ’ Ἐμοῦ συνδεθείς, οὗτος καὶ ἂν παρεκκλίνῃ, θὰ ἐπανέλθῃ πρός Με, καθ’ ὅσον οἱ ἐξ Ἐμοῦ ἐξαρτώμενοι κρίκοι τῆς συνδέσεως αὐτοῦ πρὸς Ἐμὲ θὰ ὑφίστανται, καὶ ἡ συνδέουσα αὐτοὺς ἄλυσος, ἧς τὰ ἄκρα αἱ Χεῖρες Μου συγκρατοῦν, ὅσον καὶ ἂν χαλαρωθῇ ἐκ τῆς ἀπομακρύνσεως αὐτοῦ ἐξ Ἐμοῦ, δὲν δύναται παρὰ μίαν ἡμέραν νὰ συγκρατηθῇ παρ’ Ἐμοῦ καὶ νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὰ ἴδια.**

Ἐὰν τις ἀπομακρυνθῇ ἀπ’ Ἐμοῦ καὶ οὐδέποτε ἐπανέλθῃ μέχρι τέλους τοῦ βίου αὐτοῦ ἀπαρνούμενος τὰς ἀρχάς, ἃς παρ’ Ἐμοῦ παρέλαβεν οὗτος, **οὐδέποτε ἀνῆκε εἰς τὸ πεδίον τῆς Κατασκηνώσεώς Μου, ἀλλ’ ὡς ξένος εἰσέδυσε καὶ πάλιν ὡς ξένος ἀπῆλθε,** μὴ ἀνήκων ποτὲ εἰς Ἐμὲ καὶ τὸν Κόσμον Μου.

Δυνατὸν ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ αὐτοῦ νὰ γνωρίσῃ τὸν Κόσμον Μου καὶ λαθραίως νὰ εἰσέδυσεν ἐν αὐτῷ, μίαν ἡμέραν καὶ ἂν ἀκόμη ὁ ἴδιος συλλάβῃ τὴν ἀπήχησιν τῶν πρὸς ἄλλους ἀπευθυνομένων λόγων Μου καὶ ἐπαναλάβῃ τούτους ὡς ἠχώ, ὡς ἐξ Ἐμοῦ πρὸς αὐτὸν στρεφομένους, θὰ ἔλθῃ ἡμέρα, καθ’ ἣν οἱ δι’ αὐτοῦ ἐξελθόντες δῆθεν λόγοι Μου νὰ ἀποδειχθῶσιν, ὅτι δὲν προήρχοντο ἐξ Ἐμοῦ, ἀλλὰ ἐξ ἄλλης ξένης πηγῆς.

Οὐδεὶς ποτὲ ἠδυνήθη ἀπ' εὐθείας νὰ γίνῃ κοινωνὸς τῶν ἐξ Ἐμοῦ ἀπορρεόντων λόγων καὶ ν' ἀποχωρήσῃ ἀπαρνούμενός Με. Ὁ μετ' Ἐμοῦ συνδεόμενος, ὁ κατ' ἐπιταγὴν Ἐμοῦ γινόμενος καὶ πάντες οἱ κλητοὶ εἰς Ἐμὲ καὶ μόνον ἀνήκουν καὶ εἰς οὐδένα ἄλλον.

Ἐὰν τις παρεκκλίνῃ τῆς ὁδοῦ, ἣν εἰς ἑκαστον ἐκ τῶν ἀκολούθων Μου ὑπέδειξα, δὲν δύναται παρὰ **ταχέως ἢ βράδιον νὰ ἐπανέλθῃ πρὸς Ἐμέ.** Ὁ κρίκος ὁ συνδέων τοῦτον πρός Με **ἐστὶν ἀδιάρρηκτος.** Ἡ ἄλυσος, ἡ συγκρατοῦσα τοῦτον **ἀδιάσπαστος.** Μόνον ἐκεῖνοι, οἵτινες ἀφ' ἑαυτῶν δῆθεν συνεδέθησαν, οὗτοι μόνον δύνανται ἐκκλίνοντες ἢ παρεκτρεπόμενοι νὰ ἀκολουθήσωσιν ἄλλην ὁδὸν καὶ ἄλλην κατεύθυνσιν.

Οἱ ἀπαρνησάμενοί Με οὐδόλως μετ' Ἐμοῦ συνεδέθησαν καὶ μηδόλως κατεῖδόν Με.

Ἐὰν πραγματικῶς συνεδέοντο, οὐδόλως καὶ παρεκτρεπόμενοι καὶ ἐκκλίναντες ἠδύναντο νὰ Μὲ ἀπαρνηθῶσιν, ὅσον ἀντίξοοι καὶ ἂν ἦσαν αἱ ἐν τῇ ὑλικῷ αὐτῶν βίῳ συνθῆκαι.

Αἱ πρὸς ἕκαστον ἐξ ὑμῶν ἀπορρέουσαι φωτειναὶ δυνάμεις, ἐξερχόμεναι καὶ καταυγάζουσαι τοὺς πρός Με προσκειμένους, οὐδόλως διαρρηγνύονται. Δύνανται διὰ τῆς ἀπομακρύνσεως τοῦ διαφωτιζομένου νὰ διακοπῶσι, ἀπομονούμενοι οἱ μεταξὺ αὐτοῦ καὶ Ἐμοῦ ὑφιστάμενοι συνεκτικοὶ δεσμοί δι' ἑνὸς ἀπομονωτῆρος, **ἀλλ' ἐν αὐτῷ θὰ διατηροῦνται ἀναλλοίωτα τὰ σπέρματα τῆς Διδασκαλίας Μου** καὶ εἰς πρώτην μετ' Ἐμοῦ ἐπαφὴν ἐπανέρχεται οὗτος καὶ πάλιν εἰς τὰ ἴδια καὶ κατανοεῖ τότε ἀφ' ἑαυτοῦ τὰ κενά, ἅτινα ἐπροκάλεσεν ἡ ἀπομάκρυνσίς του καὶ ἐπιζητεῖ ἐν τῷ μέτρῳ τῶν δυνάμεών του νὰ ἐπανέλθῃ πρὸς Ἐμέ.

Ἐὰν ὅμως ψευδῶς τις κατέστη κοινωνὸς τῶν Ἐπικοινωνιῶν Μου, οὐδέποτε θὰ δυνηθῇ ν ὰ ἀποκαλύψῃ τὴν Ἀλήθειαν καὶ θὰ παραπαίει πάντοτε οὐ μόνον εἰς τὰς ἀνακοινώσεις του, **τὰς δῆθεν ἐξ Ἐμοῦ** πρὸς αὐτὸν παραγομένας, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς κρίσεις καὶ ἰδέας αὐτοῦ, αἵτινες θὰ καταστήσωσιν αὐτὸν ἕρμαιον τῶν ἀντιρρόπων δυνάμεων.

Οἱ ἀρνούμενοί Με ὁριστικῶς, οὐδόλως εἰς Ἐμὲ ἀνήκουν καὶ οὐδέποτε ἐξ Ἐμοῦ ἐνεπνεύσθησαν.

Ὁ μετ' Ἐμοῦ καὶ παντὸς ἐκλεκτοῦ σύνδεσμος ὑφίσταται καὶ θὰ ὑφίσταται πάντοτε ἀρραγὴς καὶ ἀδιάσπαστος. Ὅσον καὶ ἂν ὁ ὑπ' Ἐμοῦ διαφωτιζόμενος ἐκκλίνει ἢ ἀπομακρυνθῇ, **ἡμέραν τινὰ θὰ ἐπανέλθῃ καὶ θὰ ἐπανασυνδεθῇ καὶ πάλιν μετ' Ἐμοῦ.**

Ὅσον ὁ μετ' Ἐμοῦ καὶ αὐτοῦ δεσμὸς χαλαρωθῇ, **ἐν τῷ βάθει τῆς ψυχῆς του θὰ ὑφίσταται ἔστω καὶ ἀμυδρὰ ἡ Ἀκτίς τοῦ Φωτός Μου,** ἥτις εἰσεχώρησε καὶ διετηρήθη ἐν αὐτῷ, ἕως ὅτου ἐν δεδομένῃ στιγμῇ ἀναλάμψῃ καὶ πάλιν ὡς πρότερον καὶ ἐπαναληφθῇ ἐν ὅλῃ αὐτοῦ τῇ συνδεκτικότητι ὁ μετ' Ἐμοῦ ὑφιστάμενος πάντοτε ἀδιάρρηκτος δεσμός.

20/5/1953